XXXII НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Бог виходить назустріч людині, але Він також вклав у серце кожного прагнення до Бога, яке є покликом до його здійснення і яке людина не може ігнорувати.

Притча про десять дів показує щось подібне: Ісус ілюструє єврейські весільні обряди, за традицією яких наречений мав прибути вночі у супроводі своїх друзів до дому нареченої, яка чекала разом зі своїми подругами. У весільному обряді не було визначено час прибуття, тому потрібно було мати готові світильники, бо могла бути вже пізня ніч.

Той факт, що п'ять дівчат були передбачливими, а інші — ні, вказує на подвійне ставлення до очікування. Надія не означає пасивності, а напружене очікування того, у чому ми впевнені, що це станеться. Олія в лампах, на думку деяких авторів, може символізувати милосердя. Отже, у деяких дівчат милосердя охололо. Сама притча пояснює, чому: «бо наречений затримувався». Кількість олії, яку вони собі визначили, була знаком того, скільки вони були готові чекати. Але Бог з'являється тоді, коли хоче. І ця істина стосується не лише останніх часів, коли прийде Син Людський, а стосується всіх моментів християнського життя.

Подумаймо, наприклад, про молитву. Ми можемо втомитися молитися, бо не чуємо голосу Бога. Те саме може статися й у апостольстві, коли після великої відданості немає видимих плодів. Час не залежить від нас, а від Бога. Це добре ілюструє приклад святої Моніки, яка довгі роки плакала за навернення свого сина, святого Августина. А він пізніше написав, що не слід зневірятися щодо грішників, які не навертаються, і що він говорив це з власного досвіду. Перед Богом ми не можемо з'являтися з упередженнями.

З іншого боку, стосуючись останніх днів життя кожної людини, притча показує, що ми не можемо імпровізувати нашу зустріч із Богом. Благодать треба прийняти. Те, що світильники згасли, вказує на те, що нареченого, яким є Ісус Христос, не чекали належним чином. Вночі вже не можна купити олії. В останню хвилину неможливо вирішити те, до чого ми мали час готуватися протягом усього життя.

Ісус у цій притчі закликає нас до надії, яка веде до молитви і водночас є мотивацією для добрих справ. Олія милосердя примножується добрими вчинками та вірністю, які водночас допомагають нам і в моменти труднощів та духовної посухи.

Господи Ісусе, присутній у цій Євхаристії, прошу Тебе запалити світильник мого серця полум'ям Твоєї любові — тієї любові, що ніколи не згасає.

Нехай Пресвята Марія примножить у нас прагнення до Нареченого.